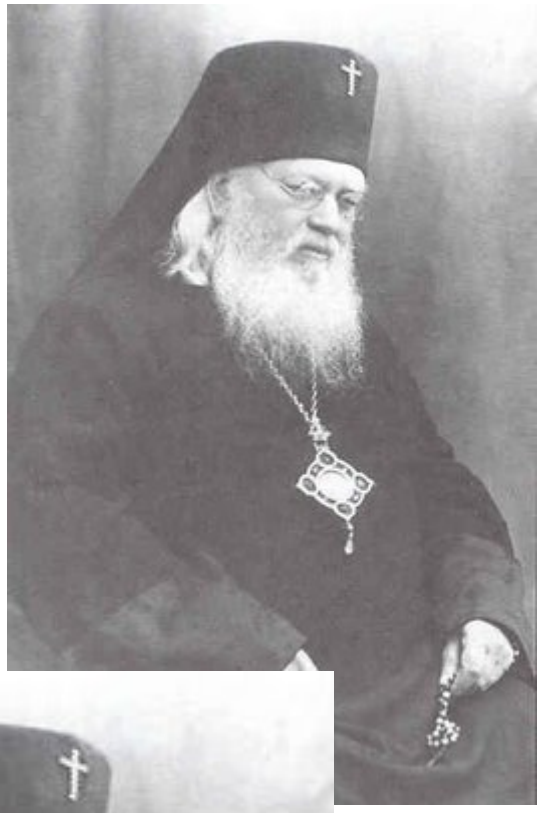
24 Ιουνίου 2020

Άγιος Λουκάς Αρχιεπισκόπος Συμφερουπόλεως και Κριμαίας ο ιατρός: «Η καρδιά του ιερέα είναι μια ειδική καρδιά, η οποία πάντοτε πρέπει να λάμπει»

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

τις ακολουθίες η δεν τις τελούσαν συχνά ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός θύμιζε το χωρίο του Προφήτη Ιερεμία: «Επικατάρατος πας ο ποιών τα έργα Κυρίου αμελώς». Ο ίδιος τελούσε όλες τις ακολουθίες και λειτουργούσε με μεγάλη ευλάβεια και προσοχή, δίχως βιασύνες, περικοπές, συντομεύσεις. Συμβούλευε τους ιερείς με συνεχείς εγκυκλίους να τελούν καθημερινά τις ακολουθίες και να προσεύχονται υπέρ του ποιμνίου τους:

«Έχουμε ναούς πού είναι όλη την εβδομάδα κλειστοί, εκτός από την Κυριακή. Δεν πρέπει η Εκκλησία να είναι ανοιχτή κάδε πρωΐ και να χτυπάει η καμπάνα καλώντας τους πιστούς, έστω και για λίγο, να μπουν στο ναό πριν πάνε στην δουλειά τους; Αν ξέρει ο πιστός ότι κάδε πρωΐ η Εκκλησία είναι ανοιχτή, η ότι ο ιερέας διαβάζει όρθρο, τις ώρες κ.λπ. , η χάρη του Θεού θα μιλήσει στον αδύνατο χριστιανό και θα τον προσελκύσει στο ναό, οπού θα δει ότι ο ιερέας του προσεύχεται γι' αυτόν... Παρακαλώ τους ιερείς να τηρούν αυτήν την παράκληση μου. Δεν είναι δύσκολο, ακόμη και όταν είναι ολομόναχος ο ιερέας, χωρίς ψάλτη, να διαβάζει τις ακολουθίες.

Θα είναι μεγάλη η ευλογία του Θεού γι' αυτόν τον κληρικό, πού θυμάται ότι τον έβαλε ο Θεός να προσεύχεται για το λαό... Εάν είναι χλιαρή η πίστη και η ψυχή του ιερέα πώς μπορεί αυτός να ανάψει το φως της πίστης στις ψυχές πού χάνονται, μη γνωρίζοντας τον Θεό στις ψυχές των ανθρώπων πού ο Θεός του έδωσε να ποιμάνει και να προσεύχεται γι' αυτούς... Ένας ιερέας, πού δεν έχει τη στοιχειώδη επίγνωση της αποστολής του, μπορεί μεν να λύσει ένα πρόβλημα, καλύπτοντας κάποιο εφημεριακό κενό, όμως θα δημιουργήσει πολύ περισσότερα και σοβαρότερα προβλήματα...

Εσείς οι Ιερείς έχετε αυτό το σκοπό στη ζωή σας, να θρέψετε το λαό του Θεού. Ή μήπως βλέπετε την ιεροσύνη σας σαν μέσο για να μπορείτε να τρώτε; Μήπως βλέπετε την διακονία σας σαν μια απλή εργασία, σαν ένα βιοποριστικό επάγγελμα; Να ξέρετε ότι τέτοιους ιερείς ο λαός τους καταλαβαίνει εύκολα... Πολλά ήταν τα χτυπήματα πού δέχθηκε η Εκκλησία όλα αυτά τα χρόνια, πολλές οι πληγές, μεγάλες οι καταστροφές. Φυσικά, όλα αυτά τα επέτρεψε ο Θεός, για να μας συνετίσει, γιατί φταίμε και εμείς οι ίδιοι. Χρειάζεται να μετανοήσουμε...Όλα αυτά πού περάσαμε δεν μας έγιναν μαδήματα, δεν μας δίδαξαν τίποτα. Και συνεχίζουμε να επαναλαμβάνουμε τα ίδια λάθη, ακόμη και χειρότερα από πριν. Γι' αυτό και οι άνθρωποι απογοητεύονται, απομακρύνονται από την Εκκλησία και πέφτουν στα δίχτυα των αιρέσεων, με αποτέλεσμα να χάνουν την ψυχή τους».

Προέτρεπε τους ιερείς πάντοτε να κηρύττουν το λόγο του Θεού, έστω κι αν υπολείπονται σε θεολογική μόρφωση: «Αν ο ιερέας ζητεί τη χάρη του Θεού, αν ο νους και ή καρδιά του ιερέα χορτάσει με τα λόγια του Θεού, τότε το στόμα του θα

μιλά από καρδίας. Το Άγιο Πνεύμα πού κατοικεί στην καρδιά του ιερέα, αυτό θα κηρύττει με το ταπεινό στόμα του ιερέα... Στην Αγία Γραφή είναι τόσα πολλά τα θέματα για τα κηρύγματα πού εύκολα μπορεί κανείς να τα βρει αν διαβάζει...Να θυμόσαστε, αδελφοί, και τον Άγιο Σεραφείμ του Σάρωφ, ο όποιος κάδε εβδομάδα διάβαζε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη... Εάν δεν μπορείς να κηρύξεις με τον λόγο, κήρυξε με αλλά πράγματα. Να ευωδιάζεις μπροστά στους ανθρώπους με τη ζωή σου, την προσωπικότητα σου, με την αγάπη σου προς τον Χριστό, με το πνεύμα της χριστιανικής αγάπης, καθαρότητας και βαθιάς πίστης. Αν δεν έχεις εσύ αύτη την ευωδία, ούτε το χάρισμα του λόγου, τότε δεν θα είσαι ποιμήν, θα είσαι μισθωτός. Και τότε τί θα απολογηθείς στο φοβερό κριτήριο του Χρίστου;

Η καρδιά του ιερέα είναι μια ειδική καρδιά, η οποία πάντοτε πρέπει να λάμπει από την πίστη στον Ιησού Χριστό. Η καρδιά του ιερέα πρέπει να είναι φωτιά, να λάμπει από το φως του Ευαγγελίου, να λάμπει από την αγάπη προς τον Σταυρό του Ιησού Χρίστου».

Από το βιβλίο *του Αρχιμ. Νεκταρίου Αντωνοπούλου (νυν Μητροπολίτιυ Αργολίδος) «ΑΚΡΙΤΑΣ».*